

ΣΗΜΕΡΑ μου ήρθε η ιδέα να μπω σε ένα χώρο που είναι έξω από τη δική μου σφαίρα επιρροής και να τρυγήσω σε ξένα αμπελοχώραφα. Αυτή μου η απρέπεια οφείλεται σε έναν και μόνο βασικό λόγο, στο ότι είμαι πιστή στη «θρησκεία» που λέγεται ποδόσφαιρο, από τη ρομαντική ακόμη εποχή του. Ας με συγχωρέσουν λοιπόν οι εκλεκτοί μας αθλητικογράφοι, που η πίστη μου για τη μπάλα με έκανε να διαρρηξώ ακόμη και τα συρματοπλέγματα της αθλητικοδεντολογίας. Κάτι θα ήξερε ο Τσε Γκουεβέρα, όταν έλεγε πως «το ποδόσφαιρο δεν είναι απλά ένα παιχνίδι, αλλά ένα όπλο για την επανάσταση» ή ο Albert Camus –ποδοσφαιριστής ο ίδιος –όταν δήλωνε ότι «όσα γνωρίζω περί ηθικής και καθήκοντος, μου τα έμαθε το ποδόσφαιρο», αλλά και τόσοι άλλοι όπως ο Γ. Ρίτσος, Μ. Αναγνωστάκης, Μ. Χατζηδάκης, Ν. Καρούζος και ο κατάλογος δεν έχει τέλος για τον αριθμό των πιστών της Ποδοσφαιροθρησκείας.

ΟΤΑΝ όμως έβλεπα προ ημερών από την ελληνική τηλεόραση τις Δόξες του ελληνικού ποδοσφαίρου –Μουράτης, Λινοξυλάκης, Πετρόπουλος και μερικά άλλα ιερά τέρατα της παλιάς εκείνης καλής εποχής του ποδοσφαίρου –μου ήρθε μέσα μου η φράση του ποιητή: «Αχ που είσαι νιότη που έδειχνες πως θα γινόμουν άλλος», μια φράση για το ποδόσφαιρο γεμάτη νοσταλγία για ένα ποδοσφαιρικό παρελθόν που φαντάζει τόσο απόμακρο και τόσο ξένο με το σήμερα που οι ποδοσφαιριστές δεν πονάνε για τη «φανέλα», αλλά για το μισθό, για το πριμ και την «καλή μεταγραφή». Τώρα θα μου πείτε, πως μου ήρ-

θε με τη διακοπή του ποδοσφαίρου στη πατρίδα το τραγούδι του Σαζλ Τρενέ με τίτλο «Τα παιδιά βαριούνται τις Κυριακές μέσα στο γήπεδο χωρίς το παραδάκι»; Ο ένας και μοναδικός λόγος είναι ότι είμαι αδιόρθωτη νοσταλγός του παρελθόντος. Ένας όμορφος παρελθόντος που για το ποδόσφαιρο σήμερα αποτελεί την πιο

Ευρωπαϊκής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας όσο προχωράει με νίκες μια ομάδα στο πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, τόσο και πιο πολλά εκατομμύρια ευρώ θα παίρνει. Έτσι βλέπουμε, ότι η έξοδος μιας ομάδας στην Ευρώπη σήμερα ανταμοίβεται με χρυσάφι και ένα σεβαστό ποσό από αυτόν τον πακτωλό χρημάτων γε-

μανουήλ, ο Δομάζος θα φοράνε όσο κρατάνε τα κότσια τους το «τριφύλλι». Με το χρώμα μιας σημαίας και η ομάδα μπροστά. Τότε και με τη σκέψη μόνο ένας παίχτης μιας μεγάλης ομάδας, αν εκδήλωνε το ενδιαφέρον για μια άλλη ομάδα έπαιρνε τη ρετινιά του «προδότη» για όλη του τη ζωή.

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ όμως άλλαξαν. Όταν το χρήμα στο ποδόσφαιρο έγινε το κίνητρο κάθε απόφασης οι μεγάλες ομάδες έγιναν συγκοινωνούντα δοχεία. Έφυγε ο Μπάγεβιτς από την ΑΕΚ και πήγε στον Ολυμπιακό για να φύγει από τον Ολυμπιακό και να πάει στον ΠΑΟΚ και να πάει στον Άρη και να φύγει από τον Άρη και να ξαναπάει στην ΑΕΚ. Ο Αποστολάκης αγωνίστηκε στον Ολυμπιακό για να καταλήξει στον Παναθηναϊκό. Ο Καλλιτζάκης έπειτα από πολυετή θητεία στον ΠΑΟ μετακινήθηκε στην ΑΕΚ. Ακόμη και παίχτες σημαίες για τις ομάδες τους, όπως ο Νεστορίδης, ο Δομάζος, ο Σαραβάκος, ο Κωνσταντίνου, ο Νικοπολίδης, ο Κατσουράνης, ο Λυμπερόπουλος και ένα σωρό άλλοι «αλλαξοπίστησαν» προς το τέλος της καριέρας τους και φόρεσαν διαφορετική φανέλα για το παραδάκι. Το ποδόσφαιρο δεν είναι πια άθλημα. Είναι επάγγελμα. Έπαφαν οι ποδοσφαιριστές να πονάνε, όπως συνέβαινε πριν από 40 και πλέον χρόνια, τη «φανέλα»! Για τον παχύλο μισθό, για το πριμ και για την καλή μεταγραφή αγωνίζονται οι άνθρωποι. Η ρομαντική εκείνη εποχή του ποδοσφαίρου, όπως την είδα με κάποια νοσταλγία στο ντοκυμαντέρ, έχει περάσει προ πολλού.

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Με Αφορμή ένα Ντοκυμαντέρ Ποδοσφαίρου

νοσταλγική ανάμνηση.

Η ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ εποχή του ποδοσφαίρου που είχα ζήσει στην Ελλάδα πέρασε οριστικά. Δηλαδή οι τρεις – τέσσερες καλές ομάδες της Ελλάδας δεν αλληλοσκοτώνονται μέσα και έξω από τα γήπεδα με σκοπό την έξοδό τους στην Ευρώπη για να δοξάσουν την Ελλάδα, αλλά για το ποια θα βγει στην Ευρώπη για να πάρει το περισσότερο παραδάκι. Γιατί σύμφωνα με τους κανονισμούς της

μίζει και τις τσέπες των ποδοσφαιριστών. Γι' αυτό και οι ποδοσφαιριστές μεταπηδούν από τη μια ομάδα στην άλλη, ανάλογα με τις προοπτικές εξέξοδου της ομάδας στην Ευρώπη. Παλιά ξέραμε ότι ο Κοτρίδης, ο Μπέμπης, ο Σιδέρης, παίζουν και θα παίξουν στον Ολυμπιακό. Ποτέ δεν αμφιβάλλαμε ότι ο Μαρόπουλος, ο Πούλης, ο Νεστορίδης, Ο Δελαβίνιας είναι και θα είναι στην ΑΕΚ, ή ότι ο Λινοξυλάκης, ο Πανάκης, Ο Πετρόπουλος, ο Φυλαχτός, ο Παπαε-

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ 2009

Εκδηλώσεις τιμής προβολής και ανάδειξης της ελληνικής θέασης του κόσμου

Τριήμερες πολιτιστικές εκδηλώσεις στον Όλυμπο 19, 20 & 21 Ιουνίου

Τα Προμήθεια, ως πανελληνίως θεσμός που σκοπό έχει να μας φέρει σ' επαφή με τον πολιτισμό, το πνεύμα και τις αξίες των προγόνων μας, διανύουν ήδη το δέκατο τέταρτο έτος συνεχούς παρουσίας τους. Με εμπνευστή και πρωτεργάτη τον καθηγητή του πανεπιστημίου της Στοκχόλμης Τρύφωνα Ολύμπιο, λαμβάνουν χώρα στο υπέροχο φυσικό περιβάλλον του Άλσους Προμηθέως, στους πρόποδες του Ολύμπου, όπου χιλιάδες επισκέπτες απ' όλη την Ελλάδα κι από το εξωτερικό συγκεντρώνονται κάθε χρόνο για να κατασκηνώσουν κάτω από τον καταγάλανο ουρανό του Όρους των Θεών. Να γνωρίσουν το ελληνικό πνεύμα και ήθος, να τιμήσουν τους αρχαίους φιλοσόφους και τις φιλοσοφικές σχολές με δημόσιες συζητήσεις και εκδηλώσεις, να παρακολουθήσουν καλλιτεχνικά, πολιτισμικά και τελεστικά δρώμενα, να μετασχουν σ' αυτά ως αναζωογονητική μήση στις αρχέγονες πηγές που μας γέννησαν, να έρθουν σ' επαφή με την κοσμοθέαση των προγόνων μας. ...Η θέαση που είχαν οι αρχαίοι Έλληνες για τον κόσμο

και η οποία είχε απολύτως γνωσιολογικό και επιστημονικό χαρακτήρα, εκφράστηκε μέσα από τον τρόπο ζωής τους (ήθη και έθιμα πλήρως εναρ-

μονισμένα με το σεβασμό τους για τη φύση), μέσα από τις κοινωνικές και πολιτισμικές αξίες, τη συμμετοχή στα κοινά και την ανάδειξη της έννοιας του πολίτη, τη μαχητικότητα για την προάσπιση των θεσμών που δημιούργησαν, τη φιλοσοφική αναζήτηση, την επιστημονική έρευνα, την Τέχνη καθώς και την αντίληψή τους για το θεϊόν που απετέλεσε το μυθολογικό και ψυχολογικό υπόβαθρο της ελληνικής κοσμοθεάσεως και του ελληνικού πολιτισμού. Οι παράγοντες αυτοί, αλληλένδετοι για τους προγόνους μας και για όποιον σήμερα επιχειρεί να τους κατανοήσει, συναποτελούν ένα όλον η προσέγγισή του οποίου φρονούμε ότι αποτελεί ζητούμενο αλλά και α-

ναγκαιότητα για το σύγχρονο γίνεσθαι.

..Αυτή την ανασύνδεση με τον αρχαίο, παγκοσμίως σεβαστό και πάντοτε επίκαιρο πολιτισμό μας προβάλλουμε και αναδεικνύουμε στις εκδηλώσεις των Προμηθειών.

Όχι σαν άγωνα λατρεία ενός νεκρού παρελθόντος αλλά ως έκφραση του ζωντανού και ρέοντος Λόγου εκείνων στους οποίους αναγνωρίζει η σύμφωνη ανθρωπότητα ότι τους οφείλει τα πάντα. Ως ένασμα επίκαιρου και γόνιμου προβληματισμού για διεξόδους στα αδιέξοδα του σήμερα, με άξονα σκέψης και πλαίσιο αναφορών την κοσμοαντίληψη εκείνων.

..Τα Προμήθεια είναι μια

γιορτή για όλους όσους τιμούν την ελληνική παιδεία και τον ελληνικό πολιτισμό. Ευπρόσδεκτοι στις γιορτές των Προμηθειών είναι όλοι όσοι νιώθουν πως η διαύγεια σκέψης και οι αξίες των προγόνων μας, μπορούν ν' αποβούν βατήρας πνευματικής παλιγγενεσίας και αντίστασης στους μαζικούς ισοπεδωτικούς μηχανισμούς της εποχής μας.

Οράτε το μέλλον, ευγένειαν ασκείτε, επαινείτε αρετήν Έρρωσθε κι ευδαιμονείτε! Επιτροπή Προμηθειών 2009

Θέμης Μπίρτας
Network Administrator
Τεχνικός Υπεύθυνος
ΣΥΖΕΥΣΕΙΣ